

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WARSZAWA.

№ 102.

6 listopada 1920.

- Treść:** 676. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 września 1920 r. w przedmiocie tymczasowej organizacji państwowej służby weterynaryjnej. 1814
677. Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie budowy i utrzymania studni 1823
678. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzeń o przepisach przewozowych w bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami: a) kolei polskich i czesko-słowackich, b) kolei polskich i austriackich 1825
679. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmian i uzupełnień rozporządzenia o przepisach taryfowych w komunikacji między stacjami polskich kolei państwowych, a stacjami z granicznymi, położonemi poza punktami przejściowemi polsko czesko słowackimi 1826
680. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w przedmiocie zmiany opłat za przewóz osób, psów i bagażu między Polską a Piotrowicami na Śląsku i Cieszynem 1827
681. Rozporządzenie Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zabezpieczenia dostawy zbóż jarych do siewu 1828

676.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 września 1920 r.

w przedmiocie tymczasowej organizacji państwowej służby weterynaryjnej.**ROZDZIAŁ I.****Przepisy ogólne.**

Art. 1. Do państwowej służby weterynaryjnej należą wszelkie sprawy, które ze względu na swą naturę mogą wywierać wpływ na stan zdrowia zwierząt domowych a tem samem na rozwój hodowli tych zwierząt oraz stanowić ochronę ludzi przed chorobami odzwierzęcymi (zoonozami).

Art. 2. W szczególności do państwowej służby weterynaryjnej należą sprawy następujące:

- a) opracowywanie projektów wszelkich ustaw i rozporządzeń z dziedziny służby weterynaryjnej, projektów międzynarodowych konwencji weterynaryjnych jakoteż współudział w opracowywaniu projektów ustaw z dziedziny weterynaryjki sądowej;
- b) nadzór nad wykonywaniem ustaw i rozporządzeń administracyjnych o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu, jakoteż wszelkie sprawy, dotyczące się walki z temi chorobami łącznie z organizacją wszelkiego rodzaju szczepień u zwierząt;
- c) nadzór i organizowanie instytutów weterynaryjno-pomocniczych jako to: stacji dla badań djagnostycznych, zakładów bakterjologicznych oraz wytwórni szczepionek i surowic dla celów weterynaryjnych, nadto kontrola nad handlem i stosowaniem tych szczepionek i surowic;
- d) sprawy dotyczące się odszkodowania za zwierzęta zabijane z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze;
- e) nadzór nad wykonywaniem względnie wykonywanie przepisów o oględzinach zwierząt rzeźnych i ich produktów oraz o obrocie handlowym zwierzętami i produktami surowymi pochodzenia zwierzęcego, a w szczególności nadzór nad produkcją mleka;
- f) nadzór nad organizacją lecznictwa weterynaryjnego i wykonywaniem praktyki weterynaryjnej;
- g) sprawy dotyczące się państwowych podatków specjalnych na cele weterynaryjne;
- h) sprawy dotyczące się ubezpieczenia zwierząt;
- i) sprawy opieki nad zwierzętami domowymi;
- j) sprawy podkownictwa;
- k) współdziałanie w sprawach, dotyczących się hodowli i higieny zwierząt domowych;
- l) wydawanie opinii fachowych w sprawach, dotyczących się budowy i urządzania zakładów przemysłowych dla przeróbki surowych produktów zwierzęcych (garbarni, zakładów utylizacyjnych i t. p.) oraz rzeźni, targowisk i ładowni na drogach żelaznych względnie wodnych;
- m) popieranie działalności stowarzyszeń weterynaryjno-zawodowych i naukowych;

- n) udział w komisjach egzaminacyjnych dla kandydatów, ubiegających się o stanowiska w państwowej służbie weterynaryjnej i wydawanie zarządzeń w przedmiocie kwalifikacji fachowych oraz ocena kwalifikacji fachowych kandydatów na stanowiska lekarzy weterynaryjnych i personelu pomocniczego (ogładczy mięsa, trychinoskopistów i t. p.) przy władzach samorządowych;
- o) współdziałanie w sprawach dotyczących się studjów weterynaryjnych oraz przygotowywanie weterynaryjnego personelu pomocniczego (sanitarjuszy, ogładczy mięsa i t. p.);
- p) sprawy statystyki weterynaryjnej.

Art. 3. Sprawowanie państwowej służby weterynaryjnej należy do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Urzędów Wojewódzkich i Starostw oraz do organów samorządowych w poręczonym zakresie działania.

Zwierzchni nadzór nad służbą weterynaryjną, sprawowaną przez organy samorządowe, stosownie do przepisów o nadzorze państwowym nad temi organami, wykonuje Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Podział kompetencji w stosunku do spraw służby weterynaryjnej między władzami państwowymi a władzami samorządowymi określają specjalne ustawy o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu.

Sprawy służby weterynaryjnej, wkraczające w zakres działania innych władz centralnych, będą rozstrzygane po uprzednim porozumieniu się z temi władzami. W szczególności sprawy, dotyczące chorób odzwierzęcych (zoonozy), kontroli mięsa i produkcji mleka, będą załatwiane w porozumieniu z Ministerstwem Zdrowia Publicznego.

ROZDZIAŁ II.

Organy służby weterynaryjnej w Ministerstwie.

Art. 4. Wszystkie sprawy służby weterynaryjnej w zakresie, wyszczególnionym w artykule 2 niniejszego rozporządzenia, poza sprawami, przekazanymi do bezpośredniego załatwienia Wojewodom, Starostom i organom samorządowym, będą załatwiane w specjalnej „Sekcji Weterynarii” Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Nadto, jako najwyższy organ opiniodawczy Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w zakresie służby weterynaryjnej, ustanawia się „Państwową Radę Weterynaryjną”.

Art. 5. Państwowa Rada Weterynaryjna rozpoznaje sprawy służby weterynaryjnej, co do których Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych uzna za potrzebne zasięgnąć jej opinii.

Art. 6. W skład Państwowej Rady Weterynaryjnej wchodzi:

- a) Szef Sekcji Weterynarii;
- b) Szef Sekcji, obejmującej sprawy hodowli zwierząt w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
- c) Szef służby weterynaryjnej Ministerstwa Spraw Wojskowych;
- d) przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, delegowany przez Ministra Zdrowia Publicznego;
- e) po jednym przedstawicielu wyższych uczelni weterynaryjnych;
- f) od dwunastu do osiemnastu przedstawicieli społecznych organizacji rolniczych i weterynaryjnych.

Art. 7. Członków Państwowej Rady Weterynaryjnej, wymienionych w punktach e i f art. 6 mianuje na przeciąg 3 lat Minister Rolnictwa i Dóbr

Państwowych z pośród osób, wskazanych przez powołane do tego na jego wezwanie wyższe uczelnie oraz instytucje i organizacje społeczne

Dla każdego członka Państwowej Rady Weterynaryjnej winien być jednocześnie ustanowiony zastępca.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zwołuje w miarę potrzeby posiedzenia Państwowej Rady Weterynaryjnej, przewodniczy tym posiedzeniom, względnie powierza przewodnictwo Szefowi Sekcji Weterynarii.

W obradach Państwowej Rady Weterynaryjnej uczestniczą naczelnicy Wydziałów Sekcji Weterynarii oraz powołani przez Ministra w charakterze rzeczoznawców na poszczególne posiedzenia przedstawiciele zainteresowanych władz i instytucji społecznych. Osobom tym przysługuje jedynie głos doradczy.

Porządek obrad Państwowej Rady Weterynaryjnej ustanowiony zostanie przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w osobnym „Regulaminie Państwowej Rady Weterynaryjnej”.

Członkowie Państwowej Rady Weterynaryjnej pełnią swe obowiązki honorowo.

Przyjeżdżającym z poza stoł. miasta Warszawy na posiedzenia członkom Rady Weterynaryjnej przysługuje prawo do zwrotu kosztów podróży oraz do djet w wysokości, przewidzianej dla urzędników V stopnia służbowego.

Wszelkie czynności biurowe i wykonawcze, związane z działalnością Państwowej Rady Weterynaryjnej, załatwiane będą w Sekcji Weterynarii.

Po ukonstytuowaniu się Państwowej Rady Rolniczej, jako najwyższego organu doradczego Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych we wszystkich sprawach, wchodzących w zakres działania Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Państwowa Rada Weterynaryjna zostanie przekształcona na Komisję Weterynaryjną Państwowej Rady Rolniczej, stosownie do przepisów organizacyjnych tejże Rady.

ROZDZIAŁ III.

Organy służby weterynaryjnej w Województwie.

Art. 8. Do zakresu działania Wojewody, jako organu Państwowej służby weterynaryjnej II instancji, należy:

- a) wydawanie rozporządzeń i zarządzeń, obowiązujących na obszarze Województwa, zgodnie z trybem przewidzianym w art. 6 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów do ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 r. (Dz. Pr. № 65, poz. 395) o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. r. 1919, № 90, poz. 490);
- b) bezpośredni nadzór nad wykonywaniem przez Starostwa i Magistraty miast o własnym statucie i miast, nie podlegających czasowo lub stale Starostom, ustaw i rozporządzeń o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu oraz nad wykonywaniem zarządzonych przez te władze szczepień zwierząt;
- c) organizowanie wszelkiego rodzaju szczepień zwierząt na obszarze Województwa, o ile akcja ta dotyczy kilku powiatów;
- d) rozpatrywanie sprawozdań Starostw i Magistratów miast, określonych w punkcie b) o stwierdzeniu, przebiegu i wygaśnięciu chorób zaraźliwych zwierzęcych;
- e) sprawdzanie wydatków (rachunków) Starostw i Magistratów miast, określonych w punkcie b), względnie lekarzy weterynaryjnych, urzędujących w Starostwach i Magistratach miast, określonych w punkcie b) na czynności, związane z tępieniem chorób zaraźli-

- wych zwierzęcych, oraz asygnowanie na ten cel należności i zaliczek w ramach przyznaných kredytów;
- f) wykonywanie bezpośredniego nadzoru nad instytucjami weterynaryjno-pomocniczymi, wspomnianymi w ustępie c) art. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - g) przyznawanie odszkodowań za zwierzęta, zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze, względnie załatwianie w II instancji odwołań od wydanych w tej mierze decyzji Starostw i Magistratów miast, określonych w punkcie b), stosownie do ustaw, obowiązujących w każdym z byłych trzech zaborów;
 - h) kontrolowanie Starostw i Magistratów miast, określonych w punkcie b), w zakresie wykonywania przepisów o oględzinach zwierząt rzeźnych i ich produktów oraz o obrocie handlowym zwierzętami i surowcami produktami pochodzenia zwierzęcego;
 - i) rozstrzyganie w ostatniej instancji odwołań w sprawach weterynaryjnych od orzeczeń, wydanych przez Starostwa, względnie wydziały powiatowe w II instancji;
rozstrzyganie w II instancji odwołań od orzeczeń w sprawach weterynaryjnych, wydanych przez Starostwa i Magistraty miast określonych w punkcie b);
składanie Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych skarg na decyzje, powzięte w sprawach weterynaryjnych przez Urzędy Wojewódzkie w II instancji;
 - j) prowadzenie rejestru lekarzy weterynaryjnych i weterynaryjnego personelu pomocniczego dla obszaru Województwa na podstawie danych, dostarczanych przez podległe Starostwa;
 - k) kontrola nad pobieraniem podatków specjalnych na cele weterynaryjne;
 - l) wydawanie w II instancji fachowych opinii w sprawach, dotyczących się budowy i urządzania zakładów przemysłowych, wspomnianych w ustępie 1 art. 2 niniejszego rozporządzenia;
 - m) mianowanie weterynaryjnego personelu pomocniczego, asystentów weterynaryjnych i państwowych lekarzy weterynaryjnych poniżej VII stopnia służbowego w granicach zatwierdzonego etatu;
 - n) delegowanie fachowych urzędników do komisji egzaminacyjnych dla kandydatów, ubiegających się o stanowiska w państwowej służbie weterynaryjnej, o ile czynność ta zostanie danemu Urzędowi Wojewódzkiemu przekazana przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, oraz sprawdzanie stosownie do obowiązujących w tej mierze przepisów (art. 19) kwalifikacji kandydatów na stanowiska samorządowych lekarzy weterynaryjnych i samorządowego weterynaryjnego personelu pomocniczego;
 - o) przygotowanie pod względem fachowym i rozmieszczanie weterynaryjnego personelu pomocniczego;
 - p) zawiadamianie Dowództw odnośnych Okręgów Generalnych o wypadkach wybuchu chorób zaraźliwych wśród zwierząt domowych oraz Wojewódzkich Urzędów Zdrowia o wybuchu chorób odzwierzęcych;
 - r) prowadzenie statystyki weterynaryjnej na obszarze Województwa i przedkładanie potrzebnych danych statystycznych Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
 - s) załatwianie wszelkich innych spraw, dotyczących się służby weterynaryjnej, przekazanych Wojewodzie przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 9. Sprawy weterynaryjne, należące do zakresu działania Wojewody, są załatwiane w specjalnym „Oddziale Weterynarii”, wchodzącym w skład Departamentu Rolnictwa i Weterynarii Województwa.

Oddziałem Weterynarii kieruje kierownik tego Oddziału.

Kierownikowi Oddziału weterynarii będzie przydany w potrzebnej liczbie personel fachowy i kancelaryjny.

Obowiązki służbowe kierowników Oddziałów weterynarii oraz personelu pomocniczego jakoteż tryb załatwiania czynności w wojewódzkich oddziałach weterynarii określi osobna instrukcja Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

ROZDZIAŁ IV.

Organy służby weterynaryjnej w powiecie.

Art. 10. Do zakresu działania Starosty jako organu służby weterynaryjnej I instancji należy:

- a) wydawanie rozporządzeń i zarządzeń, obowiązujących na obszarze powiatu, opartych na ustawach lub rozporządzeniach i instrukcjach władz przełożonych, zgodnie z trybem przepisany w art. 8 rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów do rozporządzenia z dn. 23 sierpnia 1919 r. (Dz. U. № 72 poz. 426) o tymczasowej organizacji powiatowych władz administracyjnych I instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego z dn. 13 listopada 1919 r. (Dz. U. № 90 poz. 489);
- b) bezpośrednie wykonywanie na obszarze powiatu wszelkich czynności, przepisanych w ustawach i rozporządzeniach władz przełożonych o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu, oraz kontrola nad wykonywaniem tych czynności przez gminy wiejskie i miasta z wyjątkiem miast, określonych w art. 8 p. b) i st. m. Warszawy, o ile właściwe ustawy, rozporządzenia i zarządzenia wkładają na te gminy i miasta pewne obowiązki;
- c) dokonywanie szczepień zwierząt i nadzór nad przeprowadzaniem tych szczepień przez lekarzy weterynaryjnych wolnopraktykujących na obszarze powiatu;
- d) rozpatrywanie sprawozdań państwowych lekarzy weterynaryjnych względnie lekarzy weterynaryjnych wolnopraktykujących, działających z ramienia władz państwowych, o stwierdzeniu, przebiegu i wygaśnięciu chorób zaraźliwych zwierzęcych oraz składanie tych sprawozdań właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu;
- e) składanie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu rachunków państwowych lekarzy weterynaryjnych oraz lekarzy weterynaryjnych wolnopraktykujących, działających z ramienia władz państwowych, i innych osób z tytułu czynności, względnie wydatków, związanych z tępieniem chorób zaraźliwych zwierzęcych;
- f) przyznawanie odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze, względnie składanie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu wniosków w sprawie przyznania tych odszkodowań, stosownie do ustaw, obowiązujących w każdym z b. trzech zaborów;
- g) perjodyczna kontrola obór i produkcji mleka;
- h) bezpośredni nadzór nad wykonywaniem przepisów o oględzinach zwierząt rzeźnych i ich produktów, oraz o obrocie handlowym zwierzętami i surowymi produktami pochodzenia zwierzęcego w gminach wiejskich i miastach, z wyjątkiem miast, jak w punk-

- cie b), o ile stosownie do obowiązujących przepisów sprawy te nie podlegają kompetencji wydziałów powiatowych;
- i) wydawanie w I instancji orzeczeń w sprawach weterynaryjnych, względnie rozstrzygnięcie w II instancji odwołań od wydanych w tych sprawach orzeczeń zarządów gmin wiejskich i miast z wyjątkiem miast, jak w punkcie b), o ile rozstrzygnięcie tych odwołań stosownie do obowiązujących przepisów nie należy do kompetencji wydziałów powiatowych;
 - j) bezpośredni nadzór na obszarze powiatu nad zakładami lecznictwa weterynaryjnego, oraz prowadzenie rejestru lekarzy weterynaryjnych i weterynaryjnego personelu pomocniczego;
 - k) udzielanie społecznym organizacjom ubezpieczeń zwierząt należytej pomocy weterynaryjnej;
 - l) pobieranie względnie współdziałanie w pobieraniu państwowych podatków specjalnych na cele weterynaryjne;
 - m) bezpośredni nadzór nad sposobem wykonywania podkownictwa, oraz prowadzenie rejestru ukwalifikowanych podkownicy;
 - n) wydawanie w I instancji fachowych opinii w sprawach, dotyczących się budowy i urządzenia zakładów przemysłowych, wspomnianych w art. 2 p. 1) niniejszego rozporządzenia;
 - o) zawiadamianie lokalnej władzy wojskowej o wypadkach wybuchu chorób zaraźliwych wśród zwierząt domowych, oraz lekarzy powiatowych o przypadkach chorób odzwierzęcych i o stanie obór oraz rzeźni na obszarze powiatu;
 - p) współdziałanie, w razie odwołania się, z wojskowymi organami weterynaryjnymi w walce z chorobami zaraźliwymi zwierzęcymi w oddziałach wojskowych i udzielanie pomocy weterynaryjnej w wypadkach nagłych podczas nieobecności wojskowego lekarza weterynaryjnego;
 - r) prowadzenie statystyki weterynaryjnej dla obszaru powiatu i przedkładanie danych statystycznych Urzędowi Wojewódzkiemu;
 - s) załatwianie wszelkich spraw, dotyczących się służby weterynaryjnej, przekazanych Starostwu przez władze przełożone.

Art. 11. Sprawy weterynaryjne, należące do zakresu działania Starostwa, załatwia Starosta przy pomocy państwowych lekarzy weterynaryjnych Starostwa. Starosta jest służbowym przełożonym tych lekarzy (art. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 28 sierpnia 1919 r., (Dz. U. № 72, poz. 426).

Państwowi lekarze weterynaryjni Starostwa są w pierwszym rzędzie bezpośrednimi wykonawcami ustaw i rozporządzeń o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu.

W każdym powiecie urzęduje przynajmniej jeden a w miarę potrzeby kilku państwowych lekarzy weterynaryjnych. W powiatach, w których urzęduje kilku państwowych lekarzy weterynaryjnych, referentem spraw weterynaryjnych całego powiatu jest jeden z tych lekarzy, wyznaczony przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Siedzibą państwowego lekarza weterynaryjnego - referenta jest siedziba Starostwa, pozostali państwowi lekarze weterynaryjni mogą mieć wyznaczone siedziby poza siedzibą Starostwa, stosownie do potrzeb miejscowych.

Państwowy lekarz weterynaryjny - referent kieruje w powiecie czynnościami innych państwowych lekarzy weterynaryjnych, którzy winni się stosować do jego poleceń i wskazówek. Postanowienie to nie narusza zasady, wyrażonej w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Państwowym lekarzom weterynaryjnym-referentom Starostwa będzie nadto poruczone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozu-

mieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych pełnienie obowiązków referentów weterynaryjnych wydziałów powiatowych. W tym charakterze będą oni występować jako urzędnicy samorządowi.

Do wykonywania czynności urzędowych z dziedziny państwowej służby weterynaryjnej może Starosta, w razie potrzeby, użyć zastępczo także lekarzy weterynaryjnych wolnopracujących, którym w czasie wykonywania tych czynności przysługują prawa i obowiązki państwowych lekarzy weterynaryjnych. O takim zarządzeniu Starosta zawiadamia bezzwłocznie właściwy Urząd Wojewódzki.

Obowiązki państwowych lekarzy weterynaryjnych Starostwa jakoteż tryb załatwiania przez nich spraw weterynaryjnych określi osobna instrukcja Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 12. Do pomocy państwowym lekarzom weterynaryjnym Starostwa może być przydana potrzebna ilość personelu kancelaryjnego.

ROZDZIAŁ V.

Organy służby weterynaryjnej w miastach o własnym statucie i w miastach, nie podlegających czasowo lub stale Starostom, oraz w st. m. Warszawie.

Art. 13. Do zakresu działania Magistratów miast o własnym statucie i miast, nie podlegających czasowo lub stale Starostwom, jako organów państwowej służby weterynaryjnej pierwszej instancji w poręczonym zakresie działania, należą sprawy, wyszczególnione w punktach: g), k), l), m), n), o), p) artykułu 10 niniejszego rozporządzenia a nadto:

- a) wydawanie rozporządzeń i zarządzeń, obowiązujących na obszarze miasta w myśl postanowień, zawartych w artykule 10 p. a) niniejszego rozporządzenia;
- b) bezpośrednie wykonywanie na obszarze miasta wszelkich czynności, przepisanych w ustawach i rozporządzeniach władz przełożonych o zapobieganiu zaraźliwym chorobom zwierzęcym i ich zwalczaniu;
- c) dokonywanie szczepień zwierząt i nadzór nad przeprowadzaniem tych szczepień przez lekarzy weterynaryjnych wolnopracujących na obszarze miasta;
- d) rozpatrywanie sprawozdań samorządowych lekarzy weterynaryjnych, względnie lekarzy weterynaryjnych wolnopracujących, działających z ramienia Magistratu o stwierdzeniu, przebiegu i wygaśnięciu chorób zaraźliwych zwierzęcych oraz składanie tych sprawozdań właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu;
- e) składanie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu rachunków samorządowych lekarzy weterynaryjnych oraz lekarzy weterynaryjnych wolnopracujących, działających z ramienia Magistratu, i innych osób z tytułu czynności, względnie wydatków, związanych z tępieniem chorób zaraźliwych zwierzęcych;
- f) składanie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu wniosków w sprawie przyznawania odszkodowań ze Skarbu Państwa za zwierzęta, zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze, stosownie do obowiązujących ustaw;
- g) bezpośredni nadzór nad wykonywaniem przepisów o oględzinach zwierząt rzeźnych i ich produktów oraz o obrocie handlowym

- zwierzętami i surowymi produktami pochodzenia zwierzęcego na obszarze miasta;
- h) wydawanie w pierwszej instancji orzeczeń w sprawach weterynaryjnych;
 - i) bezpośredni nadzór na obszarze miasta nad zakładami lecznictwa weterynaryjnego oraz prowadzenie rejestru lekarzy weterynaryjnych i weterynaryjnego personelu pomocniczego;
 - j) sprawdzanie stosownie do obowiązujących przepisów (art. 19) kwalifikacji fachowych kandydatów, ubiegających się o stanowiska lekarzy weterynaryjnych i weterynaryjnego personelu pomocniczego na obszarze miasta;
 - k) prowadzenie statystyki weterynaryjnej dla obszaru miasta i składanie danych statystycznych Urzędowi Wojewódzkiemu;
 - l) załatwianie wszelkich spraw, dotyczących się służby weterynaryjnej, przekazanych Magistratowi przez władze przełożone.

Art. 14. Do zakresu działania Magistratu st. m. Warszawy, jako organu państwowej służby weterynaryjnej I instancji w poruczonym zakresie działania, należą sprawy, wyszczególnione w punktach: g), k), l), m), n), o), p), art. 10 i w punktach: a), b), c), g), i), j), l) artykułu 13 niniejszego rozporządzenia a) nadto:

- a) rozpatrywanie sprawozdań samorządowych lekarzy weterynaryjnych, względnie lekarzy weterynaryjnych wolnopraktykujących, działających z ramienia Magistratu, o stwierdzeniu, przebiegu i wygaśnięciu chorób zaraźliwych zwierzęcych oraz składanie tych sprawozdań Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
- b) składanie Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych rachunków samorządowych lekarzy weterynaryjnych oraz lekarzy weterynaryjnych wolnopraktykujących, działających z ramienia Magistratu i innych osób z tytułu czynności, względnie wydatków, związanych z tępieniem chorób zaraźliwych zwierzęcych;
- c) przyznawanie odszkodowań za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze, stosownie do obowiązujących ustaw;
- d) wydawanie w I instancji orzeczeń w sprawach weterynaryjnych i składanie Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych odwołań od tych orzeczeń;
- e) prowadzenie statystyki weterynaryjnej dla obszaru miasta i składanie potrzebnych danych statystycznych Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 15. Drugą i ostatnią instancją w weterynaryjnych sprawach fachowych, załatwianych przez Magistrat st. m. Warszawy, jest Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych, który w tych sprawach działa w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Odszkodowania za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach, zarządzonych przez te władze stosownie do obowiązujących ustaw, będą wypłacane przez Magistrat z kredytów państwowych, wyjednanych na ten cel przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 16. W miastach, wymienionych w art. 13 i 14 niniejszego rozporządzenia, służbę weterynaryjną pełnią samorządowi lekarze weterynaryjni, ustanowieni przez Magistraty tych miast.

Lekarzom tym przy wykonywaniu czynności z dziedziny państwowej służby weterynaryjnej przysługują prawa i obowiązki państwowych lekarzy weterynaryjnych.

ROZDZIAŁ VI.

O kwalifikacjach personelu weterynaryjnego.

Art. 17. Dla objęcia urzędu w państwowej służbie weterynaryjnej niezbędne są oprócz kwalifikacji, wymaganych od kandydatów na urzędy państwowe, następujące jeszcze kwalifikacje specjalne:

- a) ukończenie wyższej uczelni weterynaryjnej z dyplomem lekarza weterynaryjnego. Dyplomy, uzyskane w zagranicznych zakładach naukowych, uprawniają do objęcia stanowiska w weterynaryjnej służbie państwowej po uznaniu ich ważności w obrębie Rzeczypospolitej;
- b) złożenie z pomyślnym wynikiem specjalnego egzaminu państwowego w zakresie, przepisany w osobnym rozporządzeniu;
- c) odbycie przynajmniej dwuletniej praktyki w charakterze asystenta weterynaryjnego przy Starostwach, Urzędach Wojewódzkich lub Ministerstwie, w którym to okresie mieścić się winna przynajmniej półroczna praktyka w rzeźni.

Art. 18. Celem uzupełnienia państwowego personelu weterynaryjnego oraz wyszkolenie odpowiednich kandydatów na wakujące stanowiska państwowe będą powoływani przy władzach weterynaryjnych lekarze weterynaryjni w charakterze asystentów.

Asystenci weterynaryjni, o ile odpowiadają kwalifikacjom wyszczególnionym w art. 17 niniejszego rozporządzenia, mogą być powoływani na urzędy państwowe w służbie weterynaryjnej przy otwarciu się odpowiednich wakansów, nie wcześniej jak po odbyciu dwuletniej praktyki.

Asystenci weterynaryjni nie mają charakteru urzędników państwowych.

Asystentów weterynaryjnych przyjmuje na służbę przy władzach powiatowych i wojewódzkich, w ramach przyznanych na ten cel kredytów Wojewoda, a przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych — Minister.

Art. 19. Przepisy o kwalifikacjach fachowych, wymaganych od kandydatów na stanowiska w służbie weterynaryjnej samorządowej wyda, Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

ROZDZIAŁ VII.

Przepisy przejściowe.

Art. 20. Do czasu uchwalenia przez Sejm Ustawodawczy nowej ordynacji (reprezentacji) powiatowej dla byłego zaboru austriackiego przepis ustępu siódmego artykułu 11 niniejszego rozporządzenia obowiązuje tylko na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego, Warszawskiego i st. m. Warszawy.

Art. 21. Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych w ciągu lat pięciu od dnia uzyskania mocy obowiązującej przez niniejsze rozporządzenie służy prawo czynienia w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, wyjątków od przepisów ustępów b) i c) artykułu 17 co do złożenia egzaminu państwowego dla kandydatów, ubiegających się o stanowiska w państwowej służbie weterynaryjnej, oraz co do odbycia dwuletniej praktyki.

Sanitarjusze weterynaryjni w b. zaborze rosyjskim pozostają w charakterze personelu pomocniczego na swych stanowiskach; nowi kandydaci na te stanowiska nie będą przyjmowani.

Art. 22. Z chwilą uzyskania mocy obowiązującej przez niniejsze rozporządzenie ustają wszelkie uprawnienia Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, jako władzy centralnej w zakresie państwowej służby weterynaryjnej w b. zaborze austriackim.

Do czasu wprowadzenia organizacji Wojewódzkiej czynności powierzone Wojewodom pełni ten Delegat.

Art. 23. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a w b. zaborze pruskim Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Na obszarze b. dzielnicy pruskiej rozporządzenie niniejsze zostanie wprowadzone osobnym rozporządzeniem Ministra b. Dzielnicy Pruskiej po wysłuchaniu opinii Państwowej Rady Weterynaryjnej.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Poniatowski

677.

ROZPORZĄDZENIE

Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w przedmiocie budowy i utrzymania studni.

Na podstawie art. 3 punkt c) ustawy z dnia 14-go lipca 1920 r. (Dz. U. № 61 p. 388) o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną, zarządzam wobec szerzenia się w kraju chorób zakaźnych przewodu pokarmowego i wobec pojawienia się cholery azjatyckiej—co następuje:

Art. 1. Budowanie wszelkiego rodzaju nowych studzien oraz przebudowa studzien już istniejących odbywać się może tylko za zezwoleniem właściwych ciał samorządowych (urzędów gminnych, magistratów).

Art. 2. Przy wydawaniu zezwoleń, przewidzianych w art. 1, przestrzegać należy, aby w wypadkach budowania studni nowych stosowano system studni wierconych t. zw. abisyńskich (Nortona), składających się z rury żelaznej, w ziemię wpuszczonej i z pompy dla czerpania wody.

Art. 3. Studnie należy budować możliwie jaknajbliżej domu, dla którego są przeznaczone, jednak w odległości conajmniej 20 metrów od miejsc stale zanieczyszczonych, jako to: gnojówek, dołów kloacalnych, ścieków, kanałów i t. p. Przy glebie łatwo przepuszczalnej odległość od powyższych miejsc winna wynosić przynajmniej 30 metrów.

Przy budowie studni należy również zwracać uwagę, aby prąd wody gruntowej nie biegł w kierunku od miejsc zanieczyszczonych do studni.